

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z odwołania E. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o zasiłek chorobowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 grudnia 2011 r.,

zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w O.

z dnia 20 maja 2011 r.,

**1. odrzuca zażalenie w zakresie zaskarżenia pkt I
postanowienia z dnia 20 maja 2011 r.,**

2. oddala zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z 20 maja 2011 r. w pkt. 1. odrzucił zażalenie wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w O. z 22 kwietnia 2011 r. i w pkt. 2. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu stwierdzono, że wnioskodawczyni odwołała się od decyzji ZUS Oddział w O. z 18 marca 2009 r. Domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do zasiłku chorobowego na okres 182 dni, poczynając od 4 września 2006 r.

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z 10 lutego 2010 r. oddalił odwołanie. Skarżąca złożyła apelację od wyroku, w której wносиła o zmianę wyroku i poprzedzającej decyzji poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego w wymiarze 182 dni, poczynając od 4 września 2006 r. Skarżąca podała kwotę 15 254,73 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia. Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z 31 maja 2010 r. oddalił apelację.

13 sierpnia 2010 r. wnioskodawczynie złożyła skargę kasacyjną, w której jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała 15 254,73 zł. Sąd Najwyższy postanowieniem z 29 marca 2011 r. zwrócił skargę Sądowi Okręgowemu w O. w celu sprawdzenia oznaczonej wartości przedmiotu zaskarżenia.

Wnioskodawczynie w piśmie z 13 kwietnia 2011 r. wskazała, że 15 254,73 zł stanowi iloczyn 12-miesięcznego wynagrodzenia (art. 23¹ § 1 k.p.c.). Sąd Okręgowy w O. postanowieniem z 22 kwietnia 2011 r. ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia apelacji i skargi kasacyjnej na 6 244,42 zł i zaznaczył, że art. 23¹ § 1 k.p.c. nie służy do obliczania wartości przedmiotu sporu (zaskarżenia) w sprawach o zasiłek chorobowy. Wskazano również, że wnioskodawczynie dochodziła zasiłku chorobowego za okres 182 dni, zatem wartość przedmiotu zaskarżenia nie może zostać obliczona za cały rok. Sąd Okręgowy przy ustaleniu prawidłowej wartości przedmiotu zaskarżenia oparł się na wyliczeniach przedłożonych przez ZUS Oddział w O. W piśmie organu rentowego z 19 kwietnia 2011 r. stwierdzono, że hipotetyczna kwota zasiłku chorobowego od 4 września 2006 r. do 4 marca 2007 r. wynosiłaby 6 244,42 zł.

Sąd Okręgowy stwierdził, że zażalenie wnioskodawczynie jest niedopuszczalne (art. 394¹ k.p.c., art. 397 § 2 w związku z art. 370 k.p.c.). Jednocześnie na podstawie art. 398² § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnioskodawczynie odrzucono.

Wnioskodawczynie złożyła zażalenie na postanowienie z 20 maja 2011 r., skarżąc je w całości. Zarzucono naruszenie: 1) art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c. w związku z art. 25 § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie skargi kasacyjnej na podstawie wadliwie wyliczonej wartości przedmiotu sporu oraz na błędnym przyjęciu okresu spornego co do objęcia skarżącej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i wypłaty z tego tytułu zasiłku chorobowego, 2) art. 368² § 2 k.p.c.

poprzez wadliwe ustalenie wartości przedmiotu zaskarżenia (apelacji i skargi kasacyjnej) na kwotę 6 244,42 zł na podstawie informacji ZUS Oddział w O., który przyjął błędnie okres sporny 182 dni liczony od 15 maja 2006 r.

Wniesiono o: 1) przyjęcie i rozpoznanie zażalenia, ponieważ zażalenie jest oczywiście uzasadnione, a ponadto występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne: czy w sytuacji dalszych zwolnień lekarskich powódki po 4 września 2006 r. będzie ona objęta obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym liczoną od tej daty, czy też obowiązek ten ustanie z dniem rozwiązania umowy o pracę?, 2) zmianę zaskarżonego postanowienia przez jego uchylenie w całości w pkt. 1. i 2. i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, 3) zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotne w sprawie jest to, że wnioskodawczyni domaga się uchylenia decyzji organu rentowego i orzeczenia, że prawo do zasiłku chorobowego w wymiarze 182 dni powinno być liczone od 4 września 2006 r. W celu prawidłowego ustalenia wartości przedmiotu sporu Sąd Okręgowy wezwał wnioskodawczynię do wskazania sposobu wyliczenia kwoty 15 254,73 zł. W odpowiedzi profesjonalny pełnomocnik wskazał jako podstawę obliczeń art. 23¹ § 1 k.p.c. Trafnie uznano to za nieprawidłowe.

W sprawie o zasiłek chorobowy (jego wysokość) o wartości przedmiotu zaskarżenia (sporu) decyduje sporna kwota zasiłku (art. 398-2 § 1 k.p.c.) – przykładowo; postanowienie SN z 14 lutego 2008 r., I UK 320/07, LEX nr 448865. Dlatego też Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że wartość przedmiotu sporu należy ocenić na podstawie pisma organu rentowego z 19 kwietnia 2011 r., w którym wyliczono hipotetyczną kwotę zasiłku chorobowego od 4 września 2006 r., czyli od dnia od którego zasiłku domagała się wnioskodawczyni. Niezrozumiałe jest w związku z tym twierdzenie skarżącej w zażaleniu, że organ rentowy „błędnie przyjął okres sporny liczony od 15 maja 2006 r.". Skarżąca poza kwestionowaniem

sposobu wyliczenia wartości przedmiotu sporu przez Sąd Okręgowy nie wskazała, w jaki sposób jej zdaniem ta wartość powinna zostać ustalona.

W związku z tym, że wartość przedmiotu sporu była niższa niż dziesięć tysięcy złotych, Sąd Okręgowy prawidłowo skargę kasacyjną odrzucił. W tym zakresie zażalenie wnioskodawczynie należało oddalić. Odrzuceniu natomiast podlegało, jako niedopuszczalne (art. 394¹ k.p.c), zażalenie na pkt 1. postanowienia z 20 maja 2011 r. Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.